

عنوان مقاله:

ردپای پایداری در شهرهای کویری ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

هما پسرک لی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت

رویا یادگاری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت

خلاصه مقاله:

معماری کویری ایران حاوی بسیاری ویژگی های منحصر به فرد است که ضمن توجه به نیازهای شناختی با ظرفیت های طبیعی و اکولوژیک یک بستر خود نیز منطبق است در واقع این معماری نه تنها از کیفیت های محیط طبیعی خود نکاسته بلکه ماهیت آن را نیز ارتقاء بخشیده است تکنیک های به کار رفته در این معماری بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را در بر می گیرد در این مقاله شاخصهای پایداری در سطح محلات شهرهایی در اقلیم گرم و خشک ایران مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است روش پژوهش توصیفی تحلیلی است برابر بررسی های انجام شده با توجه به نوع اقلیم گرم و نیازهای آن تمهیداتی در جهت آسایش افراد در بافت در نظر گرفته شده است و در مواردی که این تمهیدات کم رنگ و یا به علت توسعه جدید دست خوش تغییر شده اند توانسته پایداری محله را دست خوش تغییر کند در این مقاله نخست مروری اجمالی در مفهوم پایداری و به تبع آن معماری پایدار ارائه میگردد و پس از شرح ویژگیهای اقلیمی و جغرافیای مناطق کویری به عنوان بستر اصلی مطالعه به بیان مهمترین الگوهای کهن پایداری پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

سکونت پایدار، بافت تاریخی، توسعه پایدار شهری، محله پایدار، شاخص های پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417703>

